

(A)ЛУДИРАЊА

Милијана Балетић
петак, 8. септембар 2017.

„БОЈ“ ЗА КОСОВО – ПОСЛЕ „БИТКЕ“

Данас, када је већ све бриселским потписивањима позавршавано око протеривања државе Србије с КосМета и између подигнута државна граница са царином – остало је још само да се пребаци одговорност на – кобајаги „питани“ народ – позван на „унутрашњи дијалог о Косову“! А, како ми се чини – решење је изгледа већ пало...?!

Овај „унутрашњи дијалог о КосМету“ – све ми некако мириши да је већ, иза вашингтонских врата, приликом последњег Вучићевог боравка код тих српских потврђених пријатеља, пао договор о судбини наше јужне покрајине, с обзиром на то да је његов ауторски текст под насловом „Зашто нам је потребан унутрашњи дијалог о Косову“ – пукнут у јавност 24. 07. – ни недељу дана по повратку?! А тај „дијалог“, према свим оглашеним тумачима и мудрацима до сада, само је, изгледа, испитивање, замајавање и препакивање свести народа, како би се прикрило већ договорено и запечаћено решење које Срби – као велики „успех“ – треба да прогутају?! Четири године после потписивања Бриселског споразума, данас када је већ све позавршавано око протеривања државе Србије с КосМета и између подигнута државна граница са царином – остало је још само да се пребаци одговорност на – кобајаги „питани“ народ – позван на „дијалог“?!

По садржају писма назире се и договорена трговина по којој ће се, изгледа, водити „битка“ за оно мало северног дела, где су у збегу концентрисани косметски Срби, а оно остало 90% окупиранога, бити предато на поклон Шиптарима?! То срамно поклањање и одрицање, биће приказано као давање за некакво, као „добијање“?! Е, мој проблем је, баш, са тим „добијањем“?!

Да ли сам у праву или не, најбоље се види кроз анализу Вучићевог „позива на дијалог“! Он нам отвара очи и каже да је сад или никад, време „да као народ престанемо да као ној забијамо главу у песак и да покушамо да будемо реални, да не допустимо себи да изгубимо или некеме предамо оно што имамо, али и да не чекамо да ће нам у руке доћи оно што смо давно изгубили“?! Што у преводу значи да смо КосМет „давно изгубили“ те да се наша „битка“ треба свести на оно мало северног дела и милост окупатора?! То је та главна реченица у којој је насликана судбина КосМета, која се даље у тексту само разрађује и народ убеђује да договорено прогута!

Ту је и замена теза, уз пребацивање кривице на Србе: „Још од 1878. године од стварања такозване Призренске лиге, ми Срби нисмо желели да будемо довољно одговорни да разумемо снагу и жеље Албанаца“?! А где је ту, пријатељу, разумевање, тежња, план и жеља српскога народа – и који „ми“?! Где су вође које су позване за такав план и снагу – уместо ове огромне снаге коју сте упрегли у стварање плана за гушење српских жеља и интереса?!

Уз позив на уједињење ту је и обећање „користи“, па је зато потребно, „као никада до сада, да сви заједно пронађемо одговор. И то онај који ће бити трајан, који ће искључити сукоб као опцију, и који ће свима на овим просторима донети корист“?! Је ли то оно из оне кључне реченице „ да не допустимо себи да некоме предамо оно што имамо... и да не чекамо оно што смо давно изгубили“?! Значи, покријмо се по ушима, ћутимо, будимо срећни са мрвицама – ако нам их уопште и уделе – оставимо им оно што су окупирали и отели, у супротном, ето ти сукоба ако се дрземо да недамо наше, јер Шиптари под претњом сукоба неће отето да врате, а ми ћемо трајно, зарад мира, дићи руке од КосМета и – „свима на овим просторима донети корист“?! Која је ту наша корист међу тим „свима“ и у чему се она састоји, ако се само наше комада? И о каквом трајном миру Ви говорите, дајући решење које изазива колективну фрустрацију, понижење и осећај губитништва у српском роду, аминуюћи Шиптарима све бескрупулозниости окупације, отимачине и бестијалности – и то на простору који није само пука територија – КосМет је идентитет, темељ, завет – светиња одакле извире српска вертикала?!

Терет одлуке – за коју је Вучић умислио да је њега запала да је донесе, и то без обзира на последице – описује као тешко стање у којем је потребна „глава сталног размишљања, срце које је хладно на претеране емоције и руке упрљане компромисима, и нашим и албанским“?! Одлично! А где је ту албански компромис?! Покажите нам макар један пример тог њиховог компромиса да видимо шта је ту за Вас албански компромис?! Је ли то удварање Шиптарима да се смилују и одустану од оно мало северног дела нашега КосМета, а ви ћете им за тај „компромис“ аминovati отето и – још их наградити гарантовањем трајног мира – како би безбрижно уживали у окупационом проширењу?!

У писму се открива и разлог који стоји иза ове трговине, који почиње изокола реченицом да је „дошло време да Србија побеђује без сукоба“, те како „сви путеви политичке сарадње и економског напретка били би отворени за Србију. Врата Европске уније такође. У противном чуваћемо конфликт чији смисао не разумемо“?! Дивно! А цена?! Колика је цена, господине?! Да ли је ико, ко је у ЕУ ушао, толику и такву платио – поклањањем и смањивањем своје територије за више од једне седмине, уз прогон и злочин над народом?! Па, Британци су под Маргарет Тачер потегли сву морнарицу и подигли борбену готовост на први степен због територије Фокландских острва, удаљене од Лондона на хиљаде километара и неколико стотина оваца и нешто мало „чобана“ тамо, зато што Фокланде – само сматрају – својима, јер су их колонизирали...!

У писму, наравно, нису заобиђена ни „наша деца“: „Да би наш напредак био сталан и одржив, морамо, ако ништа друго, бар да покушамо да разрешимо косовски (Гордијев) чвор, а не да се кријемо и најтежи терет оставимо нашој деци. Живети, значи љубити земљу по којој корачају деца, а не само хвалити се победама својих дедова“, закључује Вучић!!! Сјајно – само да није било победа наших дедова, ми – њихова деца – данас, мало би шта од своје територије имали да љубимо?! Да су они тако олако распарчавали отаџбину, уместо своје, потомци би им љубили туђу земљу, као што ће, под заслугама овдашњих вођа, убудуће, изгледа, љубити осакаћену Србију без КосМета и ко зна без чега још све...?! Није ту проблем са дедовима и децом оних који се олако одричу КосМета – деца су им обезбеђена, а дедови, ако су „њихов ген“ – неће им замерити! Али – своје интересе, уцене и обећања – немојте крити иза наше деце и дедова!!! Уосталом, ко је па то вама „објаснио“ да сте баш ви Богом дани да – сад или никад – завршите с КосМетом за сва времена?! Ево, ако је сила јака па да вам народ данас и прогледа кроз прсте, али – историја неће!!! А ни нама – ако вам то дозволимо!!! Ако не може да се одвеже, Гордијев

чвор се не сече на своју штету и не назива решењем – него се одговорно ради на тренутку када ће моћи!

Вучић у писму тврди: „Србија данас је уважена свуда у свету...“ – Одлично! Ја апелујем да се то и директно провери стављањем КосМета на посебни преговарачки сто на којем ће се показати то уважавање Србије, заустављањем Шиптара у агресији и окупацији и приморавањем на принцип реципроцитета по Међународном јавном праву да – за оно што добију од српске земље – таман толико своје дају!

Овај „позив на дијалог“ похвалио је цео Запад, крстећи га као „одличну иницијативу“ и „нови реализам у односима Косова и Србије“ – наглашавајући да је за њих једини позитиван исход започетих бриселских преговора Београда са Шиптарима „узајамно признање две земље“?! То је та цена за улазак у ЕУ?!

А тек одушевљење свих битнијих Шиптара и њихових медија – широм „велике им Албаније“ за које је овај текст – „прихватање истине о независности и суверенитету Косова“?! Албански премијер Рама диже Вучића у небеса, јер су „последњих година предузети кораци које нису замишљали ни највећи оптимисти“, позивајући га још само да и формално призна „Косова“, што би било „јасно решење на путу из мрачног тунела ка светлости“?! Е, то је „компромис“!!!

Одлазећи шеф такозване дипломатије „Косова“ Енвер Хоџај каже да је овај план Вучићев добродошао као „преокрет у политици Србије према својој земљи... прихватању истине о независности и суверенитету“! И он, као и Вучић, сматра да ће то „отворити пут за друштвено помирење, регионалну сарадњу, европске интеграције и међународну афирмацију“?!

А тек Брозова узданица, комунистички омладински кадар и некадашње наше братство и јединство, а сада саветник Хашима Гачија – Азем Власи, како је одушевљен Вучићевим „прихватањем реалности Косова“! Тврди, он је „учинио први важан корак ка напуштању заблуде“ у српској јавности у коју је гурнуо мрски Милошевић „да је Косово у Србији“! То је „историјско освешћење“, а не „призивање митова покличима не дамо Косово“?! А, свака ти част, мајсторе?! То се зове принципијелност и останак на Брозовом путу!

За Беџета Пацолија, лидера Алијансе за ново „Косова“, ово „отвара пут ка нормализацији односа између две земље“, што ће затворити и питање несталих особа као „озбиљну рану за многе породице широм Косова“...! Ма, прави тренутак да Срби прихвате потпуну капитулацију, која се финијим језиком зове „прихватање реалности“?! Остало је још само да се „прекрече“ фасаде свих „жутих кућа“ – бљесну друге боје и све падне у заборав...

Ако сте мислили да су изостале унутрашње похвале из реда ректалног учепљења, где нанизани стоје коалициони партнери, аналитичари и мудраци од задатка – грдно се варате!

Садашњи нам шеф дипломатије Дачић (иначе, као тадашњи премијер, први је потписник Бриселског споразума 19. априла '13. године) наслања се на Вучићев текст и отвореније предлаже разграничење које је замислио као поделу нашег са Шиптарима и каже како ће то „давање и добијање бити најтежи задатак у целом процесу“?! А где, пријатељу, кумим те Богом, ту виде „добијање“, ако си наумио да делиш наше са окупатором – шта је ту добитак?! Шта је то што ће Шиптари и Албанија дати Србима и Србији од свога у тој подели?! Шиптари ће нама „дати“ део од нашега и остало наше присвојити?! Све опослили унутар српске територије, а окупациона шиптарска држава

Албанија остаје нетакнута и још увећана за окупирану српску земљу?! То је за вас добијање – признавање окупације, капитулација и предаја државне територије!!! Ма, трговина вам је, баш, за историју?!

У свим овим „патриотским“ предлозима, негде најбезочније, најпоқвареније, најлицемерније и најсрамотније од свих, чини ми се да је „решење“ да се, ето, за губитак КосМета – Срби и Србија „утеше“ припајањем Републике Српске?! Овде има читава једна гомила патриотских аналитичара који нас за отимање српског теше – нудећи нам сад борбу за припајањем Српске! У свим „решењима“ – српско за српско?! Па, господо мислиоци – Срби су у грађанском рату у БиХ 90-тих дали преко 30.000 својих живота да би остали Срби, говорили српски и имали Српску и – изборили то!!! Сад ви – београдске патриоте – тешите васколики српски народ како ћете – поспремљени у одела и кравате – неки испред диригованих камера, а неки наоружани оловкама за бриселским столом – „прихватити косовску реалност“, а заузврат се „борити“ да добијете – оно што је иначе српско и већ изборено, али не издајом, него оним што је најскупље – српским животима?! И на тај начин приписати себи заслуге, а српскоме народу замазати очи – да добија оно што је иначе већ добио – како не би видео страшни губитак и издају у овом садашњем – вашем „бојном пољу на Косову“?!

Поред ових тражитеља решења – има и оних које нико ништа не пита, јер се не одричу КосМета! Ови питани, све адуге су потегли, од „наше деце“ па до најјачег – живота и смрти – јер „Србија не може и неће више ратовати“, а као ови који неће да потпишу капитулацију, признају окупацију и одрекну се најсветијег места – е, ти су аутоматски „за рат“?! А кад ти ту етикету залепе – онда си га, пријатељу, завршио са својим „дијалогом“ за КосМет! Сви ти доказани „мрзители“ рата, попут Запада и Шиптара, па ћерај све до њихових слугу међу Србима, којима не сметају претње ратом газда им широм Планете – има да те држе на готовс и само да чекаш оно војничко – пали?!

Са овима из друге групе – разговора нема! Евентуално може само да се оспе паљба по њима, ако баш запну да се противе овоме срамном поклањању?! Иначе, најчешће, их игноришу! Нико их на дијалог и не позива – без обзира што су и они „унутрашњи“?! Не траже им мишљење, јер мишљење супротно њиховом – смета дијалогу?! Дијалог може само међу њима истомишљеницима?!

И ја сам у тој другој, етикетираној групи, а замислите, имам чак и предлог решења српско-албанског сукоба који је – „за шокирати се“ – јер није издаја, и заснива се на принципу реципроцитета! Још пре него што је, бриселским споразумом 19. априла '13. потписан први корак – давања без добијања – написала сам, месец дана раније, 11. марта – **„Предлог решења српско-албанског сукоба“** – и поставила га на насловној страни свога сајта! Предлог се састоји од текста и мапе који објашњавају решење и како доћи до њега! Мапа је професионално направљена и тако постављена да, када се отвори цео текст, може се кликом на њој увећавати и прецизно сагледати разграничење Срба и Албанаца по принципу реципроцитета, што је и једино право „добијање и давање“ и једини могући пут праведног, а тиме и трајног решења које гарантује добросуседство и мир! Све остало је капитулација, која ствара колективну фрустрацију губитничког народа, која је непогрешиви рецепт за припрему – крвавог сукоба и рата – кад тад!!!